

Na de jaarwisseling komen de donkere maanden januari en februari, veel te vroeg om alweer met je hoofd bij het klimmen te zitten helaas. Gelukkig organiseren we met de USAC jaarlijks de Combiweek om deze donkere maanden toch door te komen. Het doel van de Combiweek is om USAC leden de kans te geven op een veilige en betaalbare manier kennis te laten maken met sporten als tourskiën en ijsklimmen. Vergeleken met sportklimmen en skiën is de drempel om te gaan ijsklimmen en tourskiën redelijk hoog. Het zal voor een groot aantal deelnemers dan ook de eerste ervaring zijn die zij met deze sporten opdoen.

Voorafgaand zijn er twee informatie avonden gericht op veiligheid georganiseerd: Lawinepiepers zoeken in het Wilhelminapark en een lezing over lawinekunde. Ook tijdens de Combiweek zal er tijd besteed worden aan het lezen van weerberichten, tours plannen, sneeuwprofielen graven en wederom lawinepieps zoeken. Almetal is het niet alleen een actieve maar ook een educatieve week in de sneeuw.

Hieronder volgt een week verslag van Imme Ruarus, commissielid Combiweek 2016.

Dag 1: zaterdag 30 januari 2016

De eerste dag was een piste dag om iedereen weer een beetje aan de sneeuw te laten wennen nadat de latten een jaar in de kast hadden gestaan. Onder leiding van THI Jeroen van der Eb gingen we de piste op. Voor mij was het de eerste kennismaking met een splitboard en ik was blij verrast dat ik vrij weinig verschil merkte mijn gebruikelijke snowboard. Alleen strak carvend door de bochten ging niet zo soepel, dus dat deed ik dan ook maar niet. We hebben de eerste dag vooral lekker veel meters gemaakt bij de Stubai gletsjer.

Dag 2: zondag 31 januari 2016

Ik heb een dagje overgeslagen op de piste, uitgeput van de hele organisatie. 's middags zijn Jeroen, Marien en ik lekker op de tourski's gaan oefenen. Vellen plakken, snowboard ombouwen naar tourskies, en een tochtje maken langs de lojpe. De rest van de groep is nog een dag de piste op gegaan om Boris Textor, de berggids, te leren kennen. De halve groep had les op de piste en de andere helft ging freeriden en pieps zoeken.

Dag 3: maandag 1 februari 2016

De derde dag was onze eerste echte tourdag. Omdat de sneeuwcondities niet zo goed waren, er was tot dan toe weinig sneeuw gevallen, hebben we gezocht naar een helling met voldoende sneeuw. Ik ben het aantal hoogte meters vergeten, misschien iets van 600. Eenmaal op de top gekomen hebben we flink genoten van het uitzicht. Voor het eerst mijn snowboard ombouwen bovenop een berg was toch wel spannend, want als je de bindingen eraf haalt en hem uit elkaar klikt, blijft er niks anders over dan 2 latten die zo weg kunnen glijden. Gelukkig is dat niet gebeurd. Zo soepel als de weg omhoog ging, met een zonnetje en vol goede moed, zo heftig was de weg naar beneden. De sneeuw was al dagen oud en ontzettend hard waardoor bochten maken heel zwaar was. Na eerst een stuk van een vrij vlakke helling te zijn afgedaald belandden we daarna in een bos waar we kleine paadjes moesten volgen. Eenmaal beneden was het toch wel jammer dat het avontuur alweer voorbij was.

Dag 4: dinsdag 2 februari 2016

Het eerste deel van de dag gingen we de piste op om in groepen nog wat skiles te volgen – variërend van minder gevorderd, meer gevorderd, zeer gevorderd en vrij skiën. 's Middags gingen we met de lift naar boven om vanaf daar nog een topje te beklimmen. We kwamen nog langs een groep snow-kiters, wat heel tof was om te zien. Eenmaal boven begonnen we aan de afdaling, al bleek snel dat ondanks de inschattingen van Boris en Jeroen er vrij weinig sneeuw lag. Dus we hebben onze spullen weer af gedaan en zijn snel naar de andere kant van de berg gegaan om daar een afdaling te maken. Dat is een goede keus geweest, we hebben mooie meters gemaakt, en zo nu en dan weer een stukje omhoog getourd om bij de piste terug te komen.

Dag 5: woensdag 3 februari 2016

Dit was de dag dat het ging sneeuwen en niet zo'n beetje ook. 's Ochtends begonnen wij met een groepje op de Stubai gletsjer bij de ijspiek met ijsklimmen onder leiding van Boris. Ik had al eens ijsgeklommen en ook wel vaker gedrytoold, maar voor de meeste was dit helemaal nieuw. Eerst deden we wat oefeningen met op stijgijsers lopen, van bijl naar bijl traverseren en een keertje goed in de wand rammen. Daarna gingen we voor het echte werk: De ijspiek beklimmen! Iedereen was heel erg enthousiast maar vond het ook heel zwaar (en dat is het ook). Ik was na 5 routes helemaal gesloopt. Na een welverdiende lunch zijn we met TI Rob de Jong een middagje gaan freeriden. We hadden bijna geen zicht, er stond onwijs veel wind en het sneeuwde keihard. Het was super leuk dus.

Dag 6: donderdag 4 februari 2016

Deze dag hebben we een flinke tour gemaakt. Boris was ondertussen naar huis en Jeroen ook, maar Bas de Nooijer en een Oostenrijkse gids namen het bijltje over. Ik was met de groep van Bas en Rob mee, terwijl TI Yvo Snoek en de Oostenrijkse gids met de andere groep mee gingen. We hebben veel hoogte meters gemaakt, waarbij mijn motto was: 6 hoogtemeters per minuut is meer dan genoeg! Eenmaal bijna boven stopten we even om het gebied te verkennen. Het was heel cool om te zien hoe sneeuw zich verplaatste en ophoopte op verschillende plaatsen. Ook besloten we dat de top die we in gedachten hadden te kaal was, en dat dit dus het eindpunt van de reis was vandaag. Toen zijn we een sneeuwprofiel gaan graven om de verschillende lagen in de sneeuw te zien. Na de sneeuwval van gisteren lag er een dikke laag prachtige poeder, maar een meter lager waren er grote ijskristallen te zien. Daarna weer een heerlijke afdaling, misschien wel de leukste van de hele week.

Dag 7: vrijdag 5 februari 2016

De laatste dag alweer, de laatste tour ook. Wederom was ik met Bas en Rob mee. Ik merkte dat ik wel erg moe al begon te worden (toerskiën is hard werken) en was blij dat we bij het beloofde huisje aankwamen en daar lekker warme chocolade melk en goulash soep konden halen. Het plan was om nog veel hoger te gaan, maar al snel bleek dat door de rare condities van de afgelopen week de top die we in gedachten hadden niet beklommen kon worden. Dat hoort er nu eenmaal bij met toeren. Het alternatieve plan was een lesje sonde prikken: Hoe prik je en waar prik je in. Dit resulteerde erin dat Iverna onder de sneeuw werd gelegd en we moesten raden of we een ski, een tas of een mens prikten. Opeens begon Bas te schreeuwen: "er is een lawine geweest, ze liggen daar onder de sneeuw, jullie moeten helpen! Schiet op, snel!" Voor de duidelijkheid, dit was een oefening, hij had een piep verstopt en wij moesten 'm gaan zoeken. Dat is nog heel wat anders dan het pieps-zoeken-in-het-Wilhelminapark. We hadden een zoeker mee, een prikker en heel wat sneeuwscheppers. Gelukkig hebben we de rugzak op tijd gevonden en was hij nog niet dood. Door het echt te doen maak je het toch heel anders mee dan dat je gewoon de theorie doorneemt van 'wat als er een lawine is'.

Dag 8: zaterdag 6 februari

We besloten al vroeg te vertrekken. Een deel van de groep zette de toer week nog even voort en een ander groepje ging nog een dagje ijsklimmen. Almetal kunnen we met z'n allen weer terugkijken op een ontzettend leuke en leerzame week, ik kan niet wachten tot volgend jaar.